

En riktigt god historia.

Efter ett uppehåll på ett antal år återgick jag till arbete i barngrupp igen! Min huvuduppgift var att teckentolka vardagen för ett barn med Down syndrom/autism men som certifierad handledare i Karlstadmodellen såg jag förstås även andra utmaningar i arbetet som tex integration i gruppen, språkträning, "livskunskap" mm. Specialpedagogen som hade kontakt med förskolan visste om att jag hade handledarutbildningen men ingen annan på avdelningen visste något om det arbetssättet.

Jag fick snabbt hela ansvaret för barnet. Det visade sig tidigt att hen inte hade så stort teckenförråd som man ville tro och att hen var väldigt van att få som hen ville dvs helst dansa till musik med hjälp av platta/telefoner mm. Tidigare resurs hade föredragit att vara mycket enskilt med barnet så hen var van att sitta i ett rum med en vuxen och var inte så delaktig i de andra barnens lekar och aktiviteter. Vi hade en hel del att arbeta med. Barnet använde vid detta tillfälle enstaka tecken – mest egen tillverkade- för att kommunicera.

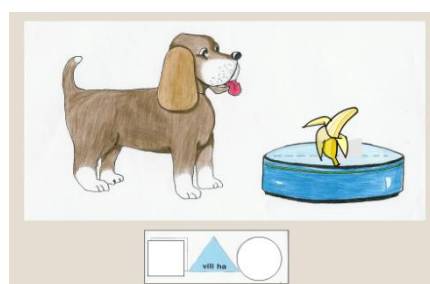
Istället för de få lägga lika uppgifter och lek med Babblarna som barnet utförde på sina arbetsstunder började vi införa andra uppgifter bl.a. ljudträning, blåsträning, ordförråd, meningsbyggnad med bl.a. Hoppaboken mm. Det tog emot i början. Barnet ville inte utföra nya saker men satt bredvid medan jag arbetade med materialet steg för steg i små doser. Efter någon vecka började barnet visa intresse för att delta och vi började utföra uppgifter tillsammans. Någon månad senare ville barnet göra själv. Vi jobbade igenom olika begrepp, ljud, meningsböckerna med tvåordssatser och läggplattor etc.

Arbetet filmades vid olika tillfällen genom enkel filmning via mobilkamera och sändes till vårdnadshavarna så att de kunde ta del av vad vi gjorde.

Teckenanvändningen ökade och vi arbetade aktivt med lek och aktiviteter, först enskilt och sedan i mindre barngrupper.

Personalen på avdelningen kommenterade att barnet var mer aktivt och framförallt att tecknandet ökade. Efter 4 månader började barnet själv använda tvåordssatser och ljudade betydligt mer än tidigare! Barnet blev mer aktivt i lek med mig ute bland de andra barnen vilket gjorde att de upptäckte att hen fanns och att hen "pratade" mycket. Att en närvarande vuxen satt med och lekte var också populärt bland de andra barnen och fler och fler ville vara med och leka.

Det var dags för oss att utöka med flerordssatser och eftersom det gick bäst med praktiskt material så använde vi materialen "Ligger i sängen/sover i sängen" samt "Hunden äter...". Vi utökade arbetet med att använda praktiskt material, figurer mm och kombinerade det med de underlägg mm som finns i Karlstadmodellens arbetsmaterial. Vid det här tillfället började barnen i barngruppen bli nyfikna vad vi gjorde inne i jobbrummet och de ville vara med.

Vissa dagar tog vi med ett barn och visade vad vi gjorde – barnet fick delta i den träning vi gjorde den dagen. Vi valde såklart en dag när vi inte hade nya uppgifter utan tog välkända uppgifter som "mitt" barn klarade av och kunde visa. Barnen i barngruppen blev mer och mer nyfikna och det smittade även av sig på pedagogerna. Vad var det som vi gjorde som gav sådan utveckling och som alla barn ville vara med på??

Då och då kom det barn, som för tillfället inte hade något att göra, och sa att -Vi måste ju mata hunden idag!! Vid det här laget arbetade vi med en leksakshund, en hundskål och bilder på olika saker som hunden kunde välja att äta. Vi skrev också meningerna med ordkort/läggplattorna och flera barn som hade varit med och jobbat kom på att "de kunde läsa" (3 – 4 åringar).

Vi började plocka ut materialet i samlingarna så att fler barn kunde delta. Det blev turtagning och språkträning för många barn och samtidigt många upprepningar av träning för "mitt" barn. Pedagoger satt med och förundrades över barnens engagemang och att de upplevde att de kunde läsa mm vilket också medförde att de "läste" en massa andra saker, började lekskriva och tom ville veta hur man skrev vissa ord.

Vi utvecklade också arbetet så att man kunde välja på olika djur som skulle äta i skålen så att det blev ännu mer alternativ och språkträning/ordkort i arbetet. Vi tog även med saker som man inte kan äta och fick på det viset en diskussion om man faktiskt kunde äta skruvmejslar om man var en elefant!

Även "mitt" barn började lekskriva och skrev nu många brev hem till föräldrarna medan jag skrev vår dagbok.

Efter några veckors arbete ville barnen experimentera med att ge djuren flera maträtter. Ordet OCH introducerades då och barnen snappade snabbt upp att det ordet behövdes om man skulle lista flera saker. En dag när vi satt och lekte "laga mat" i köket var det en treåring som plötsligt sa - Vi måste ha ett OCH då!! När någon ville ha saker att laga mat med.

Vi fick också möjlighet att baka in ljudträning i arbetet genom att använda Karlstadmodellens arbetssätt att jobba igenom ljud efter ljud i språket och sätta in det i olika sammanhang. Ljudkrokarna blev vardagslek och de utökade "Babblarna" – ljudfigurerna - flyttade in i dockskåpet som språktränare. Många barn hittade ljud de inte hanterat tidigare tack vara ljudleken och tydligheten i materialet.

När jag lämnade mitt uppdrag 9 månader senare har barnet börjat teckna hela meningar, delta i lite mer avancerad lek ibland och fick en status i gruppen som kompis/individ. Familjen har påpekat att det är mycket lugnare nu när hen kan förklara mer vad hen vill. Närstående har beställt en TAKK kurs- de måste ju förstå vad hen säger.

Flera barn i barngruppen har utökat sitt ordförråd, insett vad skrift är, övat sitt uttal och lärt sig mer om meningsbyggnad. Några pedagoger har inspirerats till att jobba mer med språkträning med praktiskt material.

Jag hoppas nu att arbetet fortsätter på de olika platserna och att någon tar vid där mitt uppdrag tar slut. Vi har åtminstone haft möjlighet att visa upp vad Karlstadmodellens pedagogik kan åstadkomma, både på individ och gruppnivå, och jag finns kvar i närheten i höst och kommer att fortsätta försöka inspirera till fortsatt arbete även om jag inte kommer att ha det som min huvudsakliga arbetsuppgift!

Åsa Engström